

PATRIARCHATUS ROMANI. 21

cedoniæ, Thessaliciæ & Achaïæ, quæ ut solvi possit, tempora necessario distinguenda sunt, cùm pro illorum varietate nunc ad Orientem, nunc ad Occidentem spectarint. Quòd Thracia ante Constantinum Romano Patriarchæ subdita fuerit, probat æternæ memoriarum Cardinalis Baronius ^a ex origine ^b Baron. ad ann. Byzantinæ Ecclesiæ, quam tribuit Apostolorum principi: recteque sane, cum huic omnes subiectæ manerent Ecclesiæ, à quo institutæ fuerant. Petrus, inquit, *Roman proficiscens hanc in Thracia, sicut Nicænam in Bithynia erexit, ac in iis Episcopos consecravit.* Idque colligit ex epistola Agapeti Papæ de Menna à se ordinato Episcopo Constantinopolitano, in quinta Synodo recitata, cuius verba sunt: ^b *Et hoc dignitati suæ addere credimus, quod à temporibus Petri Apostoli, nullum alium unquam Orientalis Ecclesia suscepit Episcopum manibus nostræ sedis ordinatum. Et forsitan ad demonstrationem laudis ipsius, vel ad destructionem inimicorum, instans res tanta provenit, ut illis ipse similis esse videatur, quos in his quandoque partibus Apostolorum primi electio ordinavit.* At mihi tantò probabilior videtur hujus sententia, quòd ad Constantinum usque, Thracia, quæ Europæ provincia est, Occidentalis semper existimata sit; saltem quantum ad ordinem Ecclesiasticum. Imperium à Diocletiano Imperatore in Orientale & Occidentale priùs divisum fuisse, Orientalique, quod sibi & Maximino reservavit, Thraciam tributam non ignoro. At quid ad Ecclesiam hæc mutatio civilis ab ethnico Imperatore facta & quæ ad paucos annos viguit: maximè cum Thracia adhuc tempore Concilii Nicæni Romano Patriarchæ subjiceretur, ut mox dicemus ex Gelasio Cyziceno? Sed aliis rationibus tam de Thracia, quam de cæteris Illyrici Orientalis diœcesibus probabo. Orbem universum in Europam, Asiam & Africam distinxit antiquitas: singulisque illius partibus singulos Patriarchas Petrus cum Ecclesia præficiens, Europam Romano, Asiam Antiocheno, & Africam, quantum ad Ægyptum, Alexandrino subjecit. Cum autem Thracia, Illyricique Orientalis diœceses inter Europæ regiones recenserentur, quis eas intra Romani Patriarchatus limites primis sæculis constituere dubitet? Ad id satis invitant verba, quæ Gelasius Cyzicenus scribit in actis Synodi primæ Nicænae ^c de Alexandro Thessalonicensium ^c Gelas. Cyzicenus lib. 2. Episcopo, ipsiusque nomine: *Alexander Thessalonica per eos qui sub ipsius potestate cap. 27. act. sunt, Ecclesiis Macedoniae primæ & secundæ cum omni Græcia, totius etiam Europæ, Concil. Nicæ. utriusque Scythiae, omnibusque Illyrici, Thebaliæ, & Achaïæ Ecclesiis.* Quis enim ^d αλέξανδρος Θεσσαλονίκης διὰ τῶν τούς κατὰ της ἡμετέρας πατέρας χειροτονηθέντα. non agnoscit hisce in verbis Thessalonicensium Episcopum tempore Concilii Nicæni, utriusque Macedoniae, Thessaliciæ, Achaïæ, Scythiae etiam utriusque, totius Illyrici, necnon & Europæ, hoc est Thraciae, Metropolitanam obtinuisse dignitatem: ac proinde, cum provinciæ ipsi subiectæ, omnes ab uno eodemque Patriarcha penderent, nec unus idemque Metropolita prævinciis diversorum Patriarchatum præficeretur, easdem provincias, etiam Thraciam, intra Patriarchatus Romani limites fuisse? Argumentum illud sic clarius expono. Si Thracia, totiusque Illyrici diœceses usque ad Constantimum Thessalonensi Episcopo ut Metropolitanu subjiciebantur, etiam ad Romanum Patriarcham spectabant, cum diversorum Patriarchatum Episcopi, eidem Metropolitæ non parerent: At Thracia (quam per Europam significari etiam scoli non ignorant) totiusque Illyrici provinciæ Thessalonicensi Episcopo tanquam Metropolitæ subiectæ fuerunt usque ad Constantinum, imò etiam tempore Concilii Nicæni, ut patet ex prædictis verbis Gelasii Cyziceni. Unde necessariò dicendum est Thraciam, Illyricique provincias, usque ad Constantinum Conciliumque Nicænum, Patriarchæ Romano fuisse subjectas.

De Dacia tamen, Macedonia, Achaia, cæterisque Illyrici provinciis ^{XVI:} longè minor est dubitatio, quæ de Thracia, cum adhuc sub Constantini magni liberis Occidentales æstimatæ sint. *Græci, inquit d Sozomenus, Mace-*

^d *PATRIARCHA-
dones TU.*

^d *Sozom. hist. Eccl. lib. 1. cap. 2. Oi δὲ, ἀνὰ τὴν δύσιν Ελληνες τε, καὶ Μακεδόνες, καὶ Ιλλυριοὶ αἰδεῖς εθρήγκευον διὰ Καιναντίνου,*

C 3